

Ad ændringsforslag nr. 6 og 7:

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 31, stk. 4, er tegning i retssalen forbudt, medmindre retten giver tilladelse i det enkelte tilfælde.

Ændringsforslagene går ud på at opretholde og yderligere stramme denne regel, således at retten kun under særlige omstændigheder kan give tilladelse til at tegne under retsmøder og til at offentliggøre tegninger fra retsmøder.

Efter lovforslaget (den foreslåede § 32 a i retsplejeloven) er tegning tilladt, men retten kan under særlige omstændigheder forbyde det. Endvidere kan retten under særlige omstændigheder forbyde, at tegninger fra et retsmøde offentliggøres – det vil navnlig være aktuelt, hvis der under retsmødet opstår en situation, som, hvis retten havde kendt den på forhånd, ville have medført, at det var blevet forbudt at tegne.

Adgangen til offentligt at gengive tegninger fra retsmøder vil i øvrigt være begrænset af eventuelle navne- og referatforbud og af retsplejelovens regler om forbud mod at offentliggøre lægdommeres og visse forurettedes identitet.

Lovforslagets bestemmelse om tegning er udformet i overensstemmelse med udvalgets forslag i betænkning nr. 1330/1997 om samarbejdet mellem retterne og pressen. Som anført i betænkningen (side 135-136) er det som regel sværere at identificere en person på grundlag af en tegning end på grundlag af et fotografi. En tegning vil heller ikke på samme autentiske måde som et fotografi kunne »udstille« en part eller et vidne i en presset situation.

Ad ændringsforslag nr. 8:

Efter lovforslaget (den foreslåede § 41 a, stk. 1, i retsplejeloven) kan pressen få aktindsigt i anklageskrifter og retsmødebegæringer. Før der gives aktindsigt, skal dokumenterne anonymiseres, sådan at forurettedes og eventuelle vidners identitet ikke fremgår heraf. Justitsministeren

fastsætter nærmere regler om, på hvilket tidspunkt aktindsigten kan gennemføres.

Ændringsforslaget indeholder to ændringer i forhold til lovforslaget:

1) Den foreslåede anonymisering udvides til også at omfatte sigtedes/tiltaltes identitet.

Spørgsmålet om, hvorvidt pressen kan få oplyst den sigtedes eller tiltaltes navn, bør efter min opfattelse alene afgøres efter de almindelige regler om navne- og referatforbud.

Det skyldes, at pressens aktindsigt i anklageskrifter og retsmødebegæringer vil blive tilrettelagt således, at dokumenterne i praksis først udleveres, når sigtede/tiltalte har haft lejlighed til at tage stilling til, om han ønsker at få beskikket en forsvarer, og når den pågældende har haft lejlighed til at tale med forsvareren og bl.a. tage stilling til, om der skal fremsættes begæring om navneforbud. Der henvises herom til besvarelsen af Retsudvalgets spørgsmål nr. 38 vedrørende lovforslaget.

2) Det anføres udtrykkeligt, at anonymiseringen skal ske således, at personnumre ikke fremgår af det pågældende dokument.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der ikke behov for denne ændring.

Kravet om, at dokumenterne skal »anonymiseres, således at forurettedes og vidners identitet ikke fremgår heraf« (lovforslagets formulering) indebærer utvivlsomt, at forurettedes og vidners personnumre ikke må kunne læses. I øvrigt fremgår forurettedes og vidners personnumre ikke af anklageskrifter og normalt heller ikke af retsmødebegæringer.

Sigtedes eller tiltaltes personnummer vil normalt fremgå af anklageskriftet og af retsmødebegæringer. Et personnummer er imidlertid en fortrolig oplysning, og lovforslaget indeholder ikke en særlig hjemmel til, at personnumre kan videregives til private. Sigtedes/tiltaltes personnummer må således ikke fremgå af de dokumenter, pressen får aktindsigt i.